

**Questiones spiritualis [con]iuiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

In se[cun]da dominica quadragesime.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

de illo verbo q̄ diabolus assump-
sit christum respondetur q̄ vt di-
cit Albertus magnus sup Mat-
theum. Quidam sanctorū viden-
tur dicere. q̄ assumpsit eum por-
tando super se corporaliter as-
sumpto corpore vt dicit Grego-
rius in Omelia. Nec est mirum
si se ab illo permisit in montem
duci qui se permisit a membris
ipsius crucifigi. Sed Chrysosto-
mus dicit. q̄ assumpsit eum du-
cendo post se. et ita exhortando
indurit eū ad hoc vt iret post eū
et christus ex dispositione sue sa-
pientie iuit cū eo vbi ille cupie-
bat eum habere ad temprandū.
Vbi dicit sanctus Thomas (vbi
supra. ad. 2. cū dicitur. Assump-
sit eum diabolus. non intelli-
gitur quasi ex necessitate. sed qz
vt Origenes. dicit super Lucam.
Sequebatur eum ad tempratio-
nem quasi athleta sponte proce-
dens. ¶ Ad sextam respondetur
p̄mo. q̄ sicut dicit Chrysostomus
Diabolus sic christū assumebat
in pinaculum templi. vt ab om-
nibus videtur Christus autē ne-
sciēte diabolo sic agebat vt a ne-
mine videretur. Quod autem cō-
sequenter dicitur. De monte ex-
celso etc. non est intelligendum q̄
videret ipsa regna vel ciuitates
vel populos. vel aurū. vel argē-
tum. sed partes in quibus vnum
quodqz regnum vel ciuitas posi-
ta est diabolus christo digito de-
monstrabat. et vniuscuiusqz regni
honores et statū vbi exponebat.

In secūda
dominica qua-
dragesime les-
gitur euange-
liū. In illo tē-
pore. Assump-
sit iesus Pe-
trum et Johannem etc. Matth.
xvii. Circa quod p̄t disputari se-
quentes questiones. ¶ Prima.
Utrum conueniens fuit christū
trāfigurari. ¶ Secūda. vtrū que-
niēter ibi sunt inuēti testes trā-
figuratiōis. Moyses Helias et
Petrus et Jacobus et iohes. ¶ Ter-
tia. Utrum errauit petrus dicens.
Bonus est nos hic esse Et petēs
tria tabernacula fieri. xpo vnus
Helye vnū. et Moysi aliud.

Primaz
questionē. sic
pcedit. (3. p.
q. 45. ar. 1) Et
videtur q̄ nō
fuit p̄nētēs
xpm trāfigu-
rari. ¶ Primo sic. Non em̄ que-
nit vero corpori vt in diuersas fi-
guras mutet s̄z corpori fantasti-
co. Corp⁹ aut xpi non fuit fanta-
sticū s̄z verū. ergo trāfigurari nō
debit. ¶ Si dicat. q̄ transfigu-
ratio dicit claritas assumptio.
Contra sic. Figura est in quarta
specie qualitatis. Claritas autē
est in tertia cuz sit semibilis qua-
litas. ergo assumptio claritatis
a christo transfiguratio dici non

In dñica secūda quadragesime.

debet. ¶ Tercio. Impossibile ē
 q̄ idem corpus sit simul opacuz
 ⁊ lucidū sed s̄m rei veritatē cor
 pus xp̄i opacum erat. ergo clari
 tas non inerat ei s̄m veritatem.
 ¶ Quarto sic. Corporis gloriofi
 sunt quattuor dotes. scz ipassibi
 litas. agilitas. subtilitas. et cla
 ritas. sed per assumptionez alia
 rum trium non d̄r transfiguratiō.
 ergo nec per assumptionē clari
 tatis. ¶ In oppositum est euāge
 lium p̄ns. ¶ Respondeo dice dū
 q̄ ueniens fuit xp̄m transfigu
 rari. Que conclusio ostendit sic.
 Christus discipulis suis p̄nu
 ciata sua passiōe. induerat eos
 ad sue passionis sequelaz. Opor
 tet autem ad hoc q̄ aliquis dire
 cte p̄cedat in viam q̄ finem ali
 qualiter p̄cognoscat sicut sagit
 tator non recte iaciet sagittam
 nisi prius signū p̄spererit in qd̄
 iacenduz est. ⁊ hoc p̄cipue est ne
 cessarium qm̄ via est difficilis ⁊
 aspera. ⁊ iter laboriosum. finis
 vero iocūdus. Christus ergo qz
 per suam passionem ad hoc per
 uenit vt gloriā obtineret nō so
 luz aie quā habuit a p̄cipio cō
 ceptionis sz etiam corporis. s̄m
 illud Lu. vltimo. Oportuit pati
 christū ⁊ ita intrare gloriā suā
 ad quā gloriā etiā p̄ducit eos q̄
 vestigia sue passiōis sequit s̄m
 illud Act. xiiij. Per multas tri
 bulationes oportet nos intrare
 in regnū celoz. Et ideo ueniēs
 fuit vt discipulis suis gl̄iaz sue
 claritatis ostenderet. qd̄ est ip̄m

transfigurari cui suos p̄figura
 bit s̄m illud. Phil. iij. Reforma
 bit corpus humilitatis n̄re p̄fi
 guratum corpori claritatis. sue
 vt sic animarent ad sequendum
 xp̄m in acerbitate passiōis. vt er
 go istaz felicitatis cōstantie for
 titudinē toto apostoli corde p̄ci
 perent. ⁊ nihil de suscipiēde cru
 cis asperitate formidarent. clari
 ritatem illis sue gl̄ie demonstra
 uit. Unde Beda dicit sup̄ Mat
 theum. P̄ia p̄uisione factuz est
 vt p̄tēplatione sup̄manētis gau
 dij. ad breue temp̄ deriuata for
 tius aduersa tolerarēt. ¶ Adra
 tiones in oppositū. ¶ Ad p̄mi
 respōdetur q̄ nō procedit. quia
 christus non d̄r transfiguratus
 q̄ pristina formā aut faciez aut
 corporis veritatē perdidisset. S̄m
 Hieronymus sup̄ Mattheuz
 cit. Nemo putet christū per hoc
 q̄ transfiguratus d̄r p̄stina formā
 ⁊ faciē p̄didisse. vel amisisse cor
 poris veritatem. ⁊ assumpsisse cor
 pus spirituale vel aerum. Quomodo
 transfiguratus sit euā
 gelista demonstrat dicens. Respō
 dit facies ei⁹ sicut sol. vestimē
 ta autē ei⁹ facta sūt alba sicut ni
 vbi splendor faciei ostēdit. ⁊ ca
 dor describit vestimē. nō substantia
 tollit sed gl̄ia cōmutatur. ¶ Ad
 secundam respōdetur. negans
 consequentiam. Et ratio est. q̄
 figura circa extremitatem cor
 poris p̄sideratur. Est em̄ figura
 que termino vel terminis cō
 benditur. ⁊ ideo omnia illa q̄

circa extremitatem corporis cōsiderantur. ad figuram quodam modo pertinere videntur. sicut autē color ita et claritas corporis nō transparentis in eius superficie attendit. et ideo eius assumptio claritatis trāsfiguratio dicitur. Ad tertiam respōdetur. negādo assumptum. quoniam non est inconueniens qd id quod in se est opacum intrinsecus habere claritatem in superficie vel extensione sicut est corpus politum. vel etiam ex alio extrinsecō superinducto. sicut ex reuerberatiōe solis vel alicuius hōmōi et sic fuit claritas in xpō non qd fuerit superinducta ex aliquo corpore suplucente s; miraculose ab ipso deo. vt dicit sanctus Thomas in tertio (di. 10. q. 2. ar. 1. ad. 3.) Ad quartā respondetur. negando psequentiā. Et ratio est. qz nō est simile de dote claritatis et de alijs dotibus. qz inter alias claritas est qualitas ipsius persone in seipsa. Alie vero tres dotes non participant nisi in aliquo actu vel motu seu passione. Ostendit igitur christus in semetipso aliq̄ aliarum dotium indicia. puta agilitatis. cuius sup vndas maris ambulauit. Subtilitatis. quando de clauso utero virginis exiuit. Impassibilitatis. cum de manibus iudeorum precipitare vel lapidare euz volentiū illesus euasit. nec tamē propter illas transfiguratus dicitur. s; per solam claritatem que pertinet ad aspe-

ctum persone ipsius. Circa quas claritatem nota. qd vt h̄. 3. p. q. 4. ar. 2. Claritas illa quas xps in transfiguratione assumpsit. fuit claritas gl̄ie q̄tū ad essentiam. non q̄tū ad modum essendi. Claritas em̄ corporis gloriofi deriuat ab aie claritate. sicut dicit Augu. in eplā ad Dioscor. Et similiter claritas corporis xpi in transfiguratione deriuata est a diuinitate ipsius. vt Damas. dicit. et a gl̄ia anime eius quā a principio pceptionis habuit. Qd em̄ a principio pceptionis xpi gl̄ia anime nō redūderet in corpore et quadam dispensatione diuina factus est. vt in corpore passibili nostre redemptionis expleret mysteria. et eodemō ex diuina ordinatione factum est vt gloria anime redūderet in corpus in hora transfigurationis vt ostenderet discipulis gloriam future resurrectionis. vt dictum est.

Secūdam questionē sic pcedit (3. p. vbi s. ar. 3. Et videtur qd non puenient duci sūt testes trāsfigurationis. Primo sic Unusquisq̄ enim maxime perhibere potest testimonium de notis. s; qualis esset futura gloria tempore trāsfurationis christi. nulli hominum per experimentum erat adhuc notus. s; solis angelis ergo

In dñica secūda quadragesime.

conuenientius angeli debuerunt duci testes transfigurationis q̄ hoies. ¶ Sc̄do sic. testes veritatis nō decet aliqua fictio. sed s̄m veritate moyses et helyas nō fuerūt tibi vere sed imaginariē vt dicit quedā glo. Luc. ix. ergo non fuerunt conuenientes testes. ¶ Tertio s̄m quod dicit Act. v. Omnes pphete testimoniū perhibent x̄po. ergo nō solū moyses et helyas debuerūt interesse tan q̄ testes. sed etiam oēs pphete. ¶ Quarta sic. gloria x̄pi fidelib⁹ oibus repromittit quos p suam trāsfignationē ad illius glorie desiderii ascēdere voluit. nō ergo solos petrū et iohannē et iacobum in testimoniū sue trāsfignationis assumere debuit. s̄ oēs discipulos. ¶ In oppositum est euangeliū. ¶ Respondeo dicendum sub ista cōclusionē. q̄ conuenienter sunt predicti testes ducti in testimoniū transfigurationis x̄pi. Ista cōclusio declaratur sic. X̄ps transfigurari voluit vt gloriam suam ostenderet hominibus et ad eam desiderandā homines puocaret. Ad gloriā autē eterne beatitudinis adducuntur hoies per x̄pm. non solū qui post eum fuerunt. sed etiam qui euz precesserūt. Quā eo ad passionē pperate tā turbe que seqbant̄ q̄ que precedebant ei clamabant. Osanna. vt dicit Mat. xxi. quasi salutē ab eo petētes. Et ideo pueniens fuit vt de pcedētib⁹ ipsum testes adessent. scilz moy

ses et helyas. et de sequentib⁹ vt petrus iacobus et iohānes. vt in ore duorum vel trium testiū staret hoc verbū. ¶ Ad rōnes in oppositū. ¶ Ad primā rōnē negando p̄nam. Et ratio est. qz x̄ps per suā trāsfignationē manifestauit discipulis corpis gloriā q̄ ad solos hoies ptinet. et ideo conuenienter nō angeli sed hoies p testi b⁹ ad hoc inducuntur. ¶ Ad sc̄das rōnē negando minōrē. Dicim⁹ em̄ q̄ in reueritate fuerūt adducti. helyas de loco quodā eminēti ad quē fuerat rapt⁹. vt habet iij. Reg. ij. et sic apparuit in corpore et in aia. Moyses nō adduct⁹ est de limbo patrū. nō qz resurrexit sed qz aia apparuit ibi in corpore sibi aptato. sicut apparēt angeli in corporib⁹ assumptis. Ad gloriā autē inductā dicit q̄ illa dicit sumpta de libro q̄ intitulat⁹ de mirabilib⁹ sacre scripture q̄ nō est liber autētic⁹ sed false ascribitur augustino. Quā illi glo. nō est standū. ¶ Ad tertiā rōnē negando p̄nam. Licet em̄ oēs pphete testimoniū x̄po reddāt. nō debuerūt p̄ hoc interesse trāsfignationi x̄pi. sed sufficebant iste due p̄sonē. q̄ capita sunt pphetarū q̄ singularit̄ inter alios inducti sunt. Tum p̄mo. qz eius turbe dicebāt x̄pm esse helyam. alij hieremiā. aut vnū ex pphetis capita pphetarū secus dicit. vt saltē hinc appareat differētia sermōnū et dñi. Tum sc̄do. qz moyses legē dedit helyas p gloriā dei

In dñica xpi moyses et helyas

emulatoꝝ fuit. s̄m qđ de eo scribitur. iij. Reg. xix. Zelo zelatus sum pro dño exercituum. Si propter hoc qđ simul cū xp̄o apparerent excludit̄ calūnia iudeoꝝum accusantiū xp̄m tanq̄ legis trāsgressoꝝe ⁊ blasphemū dei gloriā sibi vsurpātē. Tū tertio. vt ostenderet se habere potestātē mortis ⁊ vite. ⁊ esse iudicē mortuoꝝ et viuoꝝ. p hoc qđ moysen ias mortuum. ⁊ helyā adhuc viuētē secum ducit. Ad quarrā r̄fidetur negando p̄nam. ⁊ ratio est. qz talia m̄stera nō sunt oibus expoñēda immediate. sed p maiores suo tēpore ad alios debet deuenire. ⁊ ideo vt chrysostom⁹ dicit Assumpsit tres tanq̄ potiores. Nam petr⁹ excellēs fuit in dilectione quā habuit ad xp̄m. ⁊ iterus in potestate sibi cōmissa. Johannes hō in p̄uilegio amoris qđ a xp̄o diligebat̄ ppter suā virginitatē ⁊ ppter prerogatiuā euāgelice doctrine. iacobus autem propter prerogatiuā martirij. Fuit enim p̄imus ante alios discipulos passus martirium propter christum.

Dtertiam questioneꝝ sic pcedit. Et videtur qđ petr⁹ non errauerit dicēdo. Bonū est nos hic esse. vel petendo tria tabernacula. ⁊c. Primo sic. dicit glo. Bene

nouerat quod diceret dum ait. Bonum est nos hic esse. quia reuera solum hominis bonum est intrare in gaudium domini sui. ⁊ huic in eternū contemplando assistere. Secdo sic. dicitur in psal. lxxij. Adherere deo bonum est. sed hoc dicit petrus. ergo nō errauit. In oppositū videtur illud quod marcus ⁊ lucas dicunt. qđ petrus hoc dicens nesciebat quid p̄diceret. Respondeo dicendum. qđ in hoc petrus dicitur errasse multipliciter. vt colligitur ex glosa sanctorū patrum. P̄mo in hoc qđ credidit qđ in solo aspectu humanitatis xp̄i cōsisteret beatitudo. ⁊ ideo illud sufficere pro finali beatitudine. Qđ non est verum. quoniam beatitudo essentialis consistit in aspectu claro ipsius diuinitatis ⁊ perfecta eius fructio. Accidentaliter autem consistit in aspectu humanitatis xp̄i ⁊ delectatione cōsequente. Ibi autem apostoli qui admissi fuerunt ad transfigurationē nō viderunt ipsius diuinitatem. sed tantum eius humanitatē in forma gloriosa. Unde verba petri non erant rationabilia. quia in solo aspectu humanitatis christi non consistit beatitudinis essentia. vt dictum est. Secdo dicitur errasse siue male dixisse. qz credidit in hoc esse gloriā sanctorum. que non est hic sed in celis. s̄m illud Luce. vi. Gaudete ⁊ exultate quia merces vestra co

Dominica tertia quadragesime.

piofa est in celis. Tertio. qz cre
didit q in hac vita mortali pos
sit vera beatitudo haberi. cōtra
illud apostoli ad Heb. xij. Non
habemus hic ciuitatē manentē
sed futuram inquirim⁹. Quarto.
quia credidit q domibus in
digeremus pro beatitudine cō
sequenda. cū in illa celestis vite
gloria. vt dicit beda. Domus ne
cessaria non erit. vbi diuine con
templationis luce omnia puri
ficante aura a diuersitatis ali
cuius timēda nulla remanebit.
Testante apostolo iohāne Apo
calip. xxi. qui eiusdem sciuitatis
superne claritatē describens. di
cit inter alia. Et templū non vi
di in ea. Deus enim omnipotēs
templū illius est et agnus. Quin
to errauit siue male dixit q tria
tabernacula petit fieri. In hoc
errauit dicit albertus q legis et
euangeliū non sunt tres habitationes. sed vna que
est ecclesia. Apoca. xxi. Ecce ta
bernaculum dei cum hominib⁹.
Unde glosa. Marci. ix. de istis
ita dicit petrus oblitus sanctis
regnum promitti non in terris:
sed in celis. et se et coapostolos
adhuc mortali carne idutos im
mortalis vite statum subire nō
posse. domū etiam manufactaz
necessariam non esse. legi quo
qz et prophetis etiam euangelio
tria tabernacula facere cupit.
cum non possint separari in vnu
iniiciata tabernaculū. id est ec
clesiaz dei. Sexto dicit errasse.

quia cōparauit xpm aliū dicens.
Tibi vnum. helye vnum et qd
non dz fieri. qz nihil est pabile
xpo Job. xxxij. Deus homini nō
equabo. Unde vt ait glosa in p
senti euangelio. quia petrus im
prudenter quesuit responsonē
domini non meruit. sed. vōr pa
tris testatur de filio et. Ad ra
tiones in oppositum. Ad pri
mam respondetur q petrus dis
cendo. Bonum est nos hic esse. si
vellet pro finali beatitudine sub
ficere sibi visionem solam hu
manitatis christi errabat. vt dic
tum est. Ad secundā patet ea
dem responso.

In domini
ca tertia qua
dragesime est
euangelium.
In illo tēpo
re. Erat iesus
eiciens demo
num. et illud
erat mutū et.

Luce. x. Circa quod possunt
sputari sequētes qstioes. Pri
ma est. vtrum xps sufficienter
ostendit se nō in beelzebub⁹ sed
in virtute dei eicere demonia.
Secda. vtrum sufficiēs fuit il
lud argumentū xpi. Si in digi
to dei eicio demonia. profecto
venit in vos regnū dei. i. xps si
ue messias promissus in lege ve
nit. Tertia est. vtrū cōueniēs
fuit q carnem sumeret de femi
na. quia dicitur. Beat⁹ veter et

facili xpi molit
toz. Quadri die bo